

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 769/2025
19.06.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бојане Пауновић, председника већа, Дијане Јанковић, Гордане Којић, Александра Степановића и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничаром, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 2. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Данијеле Андријашевић, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Великој Плани Кпп 15/25 од 30.03.2025. године и Кв 82/25 од 04.04.2025. године, у седници већа одржаној дана 19.06.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Данијеле Андријашевић, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Великој Плани Кпп 15/25 од 30.03.2025. године и Кв 82/25 од 04.04.2025. године.

Образложење

Решењем судије за претходни поступак Основног суда у Великој Плани Кпп 15/25 од 30.03.2025. године, у ставу првом, одбијен је предлог јавног тужиоца да се према окривљеном АА одреди притвор, а у ставу другом, према окривљеном АА је, на основу члана 211. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП у вези члана 208. и 209. ЗКП, одређена мера забрана напуштања стана без одобрења суда, уз примену електронског надзора, и забрану да користи телефон и интернет и да прима друга лица у стан, док је у ставу трећем, према окривљеном изречена мера забрана прилажења, састајања и комуницирања са оштећеним ББ и ВВ и забрана посећивања ЈКП Паланка 2020.

Решењем Основног суда у Великој Плани Кв 82/25 од 04.04.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Александра Томовића, изјављена против решења судије за претходни поступак тог суда Кпп 15/25 од 30.03.2025. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости благовремено је поднела бранилац окривљеног АА, адвокат Данијела Андријашевић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости и преиначи побијана решења тако што ће

„укинути притвор окривљеном и одредити да се исти одмах пусти на слободу“ или укине побијана решења и предмет врати на поновно одлучивање првостепеном суду.

Врховни суд је у седници већа, одржаној у смислу одредаба члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Данијеле Андријашевић, па је нашао:

Према одредби члана 484. ЗКП, која прописује садржај захтева за заштиту законитости, у захтеву се мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП), а у случају из члана 485. став 1. тачка 2) и 3) овог законика мора се доставити и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходно њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. истог члана, прописани услови под којима окривљени, преко свог браниоца, може поднети захтев за заштиту законитости и то такстативним набрајањем повреда закона (члан 74., члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4.), које могу бити учињене у првостепеном и поступку пред апелационим односно другостепеним судом.

Бранилац окривљеног АА адвокат Данијела Андријашевић, захтев за заштиту законитости подноси због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, која у смислу цитиране одредбе члана 485 став 4. ЗКП, представља законски разлог због ког окривљени преко браниоца може поднети захтев за заштиту законитости. Међутим, бранилац окривљеног у поднетом захтеву уопште не указује у чему се конкретно састоји повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, па Врховни суд оцењује да захтев у овом делу нема прописан садржај у смислу одредбе члана 484. ЗКП која налаже навођење конкретног разлога за подношење захтева за заштиту законитости, што у случају истицања повреде закона (члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП), подразумева не само опредељење о којој повреди закона је реч, већ и образложење у чему се та повреда конкретно састоји, обзиром да Врховни суд није овлашћен да по службеној дужности испитује у чему се конкретно огледа повреда закона на коју се захтевом указује.

У поднетом захтеву бранилац окривљеног АА наводи да је окривљени у конкретном случају морао бити пуштен на слободу јер је надлежном судији за претходни поступак Основног суда у Великој Плани, ради одлучивања о основаности даљег лишења слободе, предат тек након истека рока од 48 часова од његовог лишења слободе без одлуке суда, обзиром да се окривљеном задржавање у трајању до 48 сати рачуна од дана 28.03.2025. године у 08,50 часова, а пред судију за претходни поступак изведен је 30.03.2025. године.

Према налажењу Врховног суда, из изнетих навода произилази да бранилац окривљеног нижестепена решења побија због повреде закона из члана 69. став 2. ЗКП, која, као ни повреда закона из члана 294. став 2. ЗКП, коју такође у захтеву наводи, не представља законски разлог због ког окривљени преко браниоца може поднети овај ванредни правни лек, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП.

Осим тога, претходно изнетим наводима бранилац окривљеног АА указује и на повреду права окривљеног зајемченог одредбом члана 29. став 2. Устава Републике

Србије, и с тим у вези у прилогу доставља одлуку Уставног суда Републике Србије Уж.бр.7956/2017.

Када се захтев за заштиту законитости подноси из разлога прописаних одредбом члана 485. став 1. тачка 3) ЗКП, то се, према одредби члана 484. ЗКП, уз захтев мора доставити и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права којом је утврђена повреда људског права и слободе окривљеног или другог учесника у поступку, које је зајемчено Уставом или Европском конвенцијом о заштити људских права и основних слобода и додатним протоколима. Имајући у виду да се одлука Уставног суда Републике Србије Уж.бр.7956/2017 од 24.10.2019. године, не односи на правноснажна решења која се, у конкретном случају, побијају поднетим захтевом за заштиту законитости, већ на решења Вишег суда у Лесковцу Кпп.54/17 од 20.08.2017. године и Кв.144/17 од 23.08.2017. године којима је одлучивано о мери притвора према другом окривљеном у другом кривичном поступку, то Врховни суд налази да ни у погледу ове повреде, захтев за заштиту законитости нема прописан садржај, у смислу одредбе члана 484. ЗКП.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП у вези чланова 484. и 485. став 4. ЗКП одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Сања Живановић,с.р.

Председник већа-судија
Бојана Пауновић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић